

mange unge Piger, der — lige udgaaede fra Skolen — uden Forstaaelse af, hvad der dner, og hvad der bedærver, lige skal til at nyde den lange Kjøles Fortryllelse. Det ved vi alle, at ingen Alder er saa vanskelig for fattige Pigebørn, end netop de første Aar efter Konfirmationen, hvor saa meget nyt skal erfares, og saa meget vidunderligt skal opleves. Og i en By som København, hvor Stat og Samfund — ja lad os være ærlige — hvor vi selv, for vi har alle Part i Skylden, lægger de mange skarpe Stene paa vore fattige unge Pigers Vej, paa et saadant Sted er det næsten et Vidunder, om de ikke falder. Og for at hjælpe dem har saa Frk. Helene Berg og Frk. Marie Petersen ved Hjælp af pekuniær Støtte fra forskellige Sider, i 3 Aar haft to gode Tilflugtssteder, det ene et helt Optagelseshjem for saadanne unge Piger, som i Øjeblikket stod uden Støtte og uden Dygtighed til at tage en Kamp for Tilværelsen op, og et andet Hjem, som hver Aften og hver Søndag stod aabent for enhver ung Pige lige fra Gaden, som her kunde *aa* Lyst til at tilbringe nogle hyggelige Timer i gode Menneskers Selskab. Her blev saa sunget og leget, arbejdet og læst, alt som det kunde passe og fornøje de unge. Et tarveligt Aftensbord dækkedes for alle, og Vejledning til forskellig Undervisning om Hverdag-Aftener blev givet. Men — det gik *selvfølgelig* kun, saa længe det havde Nyhedens Interesse. Statsmagten er stærkere end den private Virksomhed. Hvor Tilløkkelserne til Usædelighed og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, har en saadan Vælde som i København, der spiller den enkelte, som vil noget andet, fallit. — Først, naar vi alle, Lovgivningsmyndighederne og vi, som staar bag ved, enes om, at det er vor Pligt at opdrage i Steden for at friste vore unge, først da kan den Art Gerninger, som her har været øvet, føre til et Resultat. Men derfor er alligevel ikke denne lille Gerning „kastet i Havet“ — eet eller andet Sted har den sikkert baaret sin Frugt.

Fra Indland og Udland.

Folketingsmand Herman Bing, der afgik ved Døden den 25. Januar, var et af Dansk Kvindesamfunds første Medlemmer. Allerede af denne Grund bør han mindes iblandt os, men ogsaa fordi han, saa snart han var blevet Medlem af Folketinget, støttede vor Sag med sin bekendte Iver og Varme. Det var i Samlingen 1891—92, at han sammen med C. Hage og Herman Trier indbragte et Lovforslag om Borgerrepræsentantvalgene i København, som bl. a. gav Enker og ugifte Kvinder Valgret paa dette Omraade under samme Vilkaar som Mænd. Han var den, som under